

Tomasz Chachulski

"Kolebka pieśni", Roch Sulima [w:]
"Cypriana Norwida kształt prawdy i
miłości. Analizy i interpretacje", Red.
S.Makowski, Warszawa 1986 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/3-4 (105-106), 408

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SUGIERA Małgorzata: Czy można być "wiernym" Krasińskiemu? (Wybrane przykłady inscenizacji i interpretacji "Nie-Boskiej Komедii"). "Ruch Literacki" 1986 nr 3 s. 215-230.

Problem lektury i inscenizacji "Nie-Boskiej Komедii" jest częścią szerszego zagadnienia interpretacji i inscenizacji, czyli modelu lektury "otwartej formy" dramatu romantycznego jako swoistego świadectwa czasu. Autorka przedstawia wybrane przykłady scenicznych realizacji dramatu Krasińskiego od premiery w Teatrze Miejskim w Krakowie do krakowskiego spektaklu Konrada Swinarskiego i wrocławskiego Jerzego Grotowskiego oraz równolegle powstające prace historyków literatury.

BP/105-106/153

Mar.P.

SULIMA Roch: "Kolebka pieśni". /W:/ Cypriana Norwida kształt prawdy i miłości. Analizy i interpretacje. Red. S. Makowski. Warszawa 1986, WSiP, s. 100-109.

"Kolebka pieśni" jest wypowiedzią poety na temat ideału sztuki. Ton i miara to wzorce pieśniowości (poetyckości), zawierają również kryterium skali i wartościowania. Poeta wykazuje, iż wyłożona przez niego odpowiedniość miar ludzkich i boskich jest cechą sztuki przedcywilizacyjnej. Trzeba powrócić do "wygłosu-pierwszego", do prawzorów, źródeł, sztuki będącej elementarną prawdą rodzaju ludzkiego - sztuki niszczonej przez cywilizację. Poeta określa elementy: ideał objawiony, ideał zaprzepaszczonego i "boskie źródło nieśmiertelności pieśni". To, co zatajone, "współ-śnione", jest dla Norwida początkiem przyszłej sztuki. "Kolebka pieśni" jest swoistą teorią folkloru.

BP/105-106/154

T.Ch.